

Picea smithiana

świerk himalajski

Synonim łaciński: *Picea morinda*

(C) fot. Gabriel Tomzyński

Azjatycki gatunek świerka, wprowadzony do uprawy w Europie w 1818 roku (Szkocja), tworzący w Himalajach drzewa osiągające do 50 m wysokości. Pokrój roślin szerokostojkowy. Pędy boczne ułożone horyzontalnie, gałęzie drugiego rzędu przewisające. Igły długie, cienkie, zielone, do 5 cm długości. Szyszki bardzo duże, osiągające do 18 cm długości i do 6 cm średnicy, w typie szyszek świerka pospolitego. Gatunek o średnich wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący na przeciętnych glebach i osłoniętych, słonecznych stanowiskach. W Polsce gatunek amatorski, o małej odporności mrozowej, jego uprawa możliwa jest tylko w najcieplejszych regionach kraju - w województwach zachodnich i wybrzeżu Bałtyku, gdzie polecany jest do sadzenia w dużych ogrodach i parkach.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Himalaje - Afganistan, Kaszmir, Tybet, Nepal i Indie, od 2100 do 3600 m n.p.m.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	przewisający (płaczący, zwisty) stożkowy
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) igły zimozielone	
owoce	szyszki, szyszkogody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki
strefa	7b

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Picea smithiana* w Polsce

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkołka Roślin Ozdobnych

